

Un home heterodox

ÀLEX MASLLORENS

EL PERIÒDICO DE CATALUNYA, 22.06.09

Vicenç Ferrer ha estat, per sobre de tot, un referent en la lluita per la millora de les condicions de vida dels camperols més pobres de l'Índia. Va ser un esperit lliure i va viure al costat de milers de persones que han patit injustícies. Els va donar suport sempre i es va servir del seu talent i les moltes capacitats que tenia per obtenir recursos i distribuir-los entre la població que més ho necessitava. Vicenç Ferrer va ser un home incòmode per a les classes dirigents i per als més rics de l'Índia, aquells als quals ja els anava bé que tot continués com havia estat sempre: els rics cada cop més rics i els pobres acceptant la misèria amb resignació.

Des del punt de vista polític, Vicenç Ferrer no va ser un revolucionari. Almenys no en el sentit que es donava a aquest terme en els anys seixanta o setanta del segle passat. Però se'l podia definir, com a mínim, d'heterodox. Tan heterodox que va trencar amb els jesuïtes quan no se sentia còmode a l'orde, es va casar i va tenir fills, el van expulsar de l'Índia, malgrat que havia treballat com ningú pel desenvolupament del país. El van haver d'acceptar un altre cop, potser a disgust, i la primera ministra, Indira Gandhi, va haver de reconèixer públicament l'enorme tasca social que estava duent a terme.

Però com a personatge visionari lliurat a una causa ingent, també ha tingut contradiccions. No podia ser d'una altra manera. Les seves formes eren molt particulars i se sortien dels cànons en ús. Dins del món de la solidaritat i de les ONG per al desenvolupament s'ha respectat i valorat la seva persona i els efectes de la seva gran obra, però no sempre s'ha

estat d'acord amb el mètode de treball. És cert que era un líder visionari i personalista, i que ha volgut que el futur de la seva acció quedés vinculat i conduït directament per la família. Potser ha defugit el treball en xarxa amb altres entitats o no ha volgut posar l'accent en la denúncia de les causes estructurals que provoquen la pobresa. Tampoc no ha fomentat la presa de consciència dels seus camperols, de cara a provocar un canvi en profunditat en els sistemes polític, social i econòmic de l'Índia...

Hi haurà temps de sobra per jutjar el conjunt de l'obra de Vicenç Ferrer i la capacitat de permanència en el temps de tot allò que va construir i dels valors que va defensar. Avui, queda una realitat indiscutible i el testimoni d'algú que ha cregut en el poder de l'acció i de la solidaritat i que ha predicat amb l'exemple. No és pas poc, en aquesta època que ens ha tocat de viure.